

„Ved Indklarerung i dansk Havn i Tidsrummet 15. December—31. Marts inkl. skal der til Dækning af de med Isbrydningstjenesten forbundne Omkostninger af ethvert Skib af over 100 Register Tons brutto, der benytter Maskinkraft som Hovedfremdrivningsmiddel, betales en Isafgift, der beregnes med 10 Ø. pr. Register Ton netto.“ Dette er fremdeles gældende Lov. Det angaar altsaa den gamle Isbryder, den, som er traadt i Funktion i 1923, og til den betaler Dampskibsfarten altsaa en Afgift, beregnet pr. Ton. Der kunde være Spørgsmaal om, hvorledes man vilde indrette sig med Hensyn til den nye, og da det her navnlig var Handelen, der var interesseret i at faa Væerne frem til Havnebyerne, hvor de skulde afsættes, har vi anset det for rettest at lægge den nye Afgift paa Varene, dog saaledes, at Havnene kan afgøre, om de vil lægge den paa Varene, eller de er i Stand til at betale den uden videre. Jeg maa med det samme sige i Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen), at jeg tror, det meget vanskeligt vil lade sig gøre at finde nogen anden Form, idet Havnene jo ikke er ens stillede, og det vilde være lidet rimeligt at forlange, at de, som havde Mulighed for at betale dette Beløb, desuagtet skulde opkræve en ny Afgift. I hvert Fald har jeg ikke turdet paalægge Havnene en saadan Pligt under Hensyn til det Selvstyre, de har og sikkert i høj Grad ønsker at oprettholde.

Til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil jeg sige, at det forekommer mig, efter at det ærede Medlem har talt, at den Fordeling, der nu finder Sted, netop er den, han ønsker. Vi har en Tonnageafgift af Skibsfarten til den ene Isbryder, og vi har en Vareafgift til den anden, og det hele Spørgsmaal om Statens Medvirken drejer sig altsaa om de 15 000 Kr., som man har ment det rimeligt, at Staten bidrager til den aarlige Drift. Jeg maa sige, at vel er det en Interesse for Handelsstanden og for Skibsfarten, der her varettes, men det er en Interesse, som Samfundet neppe kan siges helt at være udenfor. Det er dog i høj Grad ogsaa i Samfundets Interesse, at denne Isbrydningstjeneste finder Sted, det er i Befolkningens Interesse, at Varene kommer frem, naar de skal bruges, og derfor har vi ikke ment det rimeligt, at Staten var helt udenfor. Med Hensyn til Anskaffelsen har jeg efter de Forhandlinger, der har fundet Sted, indført den Ordning, at Anskaffelsessummen tilvejebringes under Medvirkning fra Havnene,

hvilket jeg fandt rimeligt, men jeg tror paa den anden Side ikke, det havde været muligt at komme til et gunstigt Resultat, hvis vi havde stillet i Udsigt, at Havnene selv helt maatte afholde Udgifterne ved Finansieringen af denne nye Isbryder, og jeg har ikke ment det hverken rigtigt eller muligt at forsøge at faa Finansieringen besørget af Skibsfarten. Det er vist ikke længere siden end i Gaar, at vi hørte, at Skibsfarten tværtimod trænger til Lempelser i Skibsfartsafgifterne, og jeg vil derfor mene, det vilde være betænkeligt at komme til den og forlange, at den skulde finansiere et nyt Foretagende. Jeg kender meget vel Skibsfartens Betænkeligheder overfor enhver ny Afgift, og jeg tror derfor ikke, der har været andre fremkommelige Veje, men at vi ogsaa her har naaet et Resultat, som i Virkeligheden er saadan, at vi særdeles vel kan være det bekendt.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) gjorde en Bemærkning om den i Folketinget udgaaede Del af § 4 og sagde, at den var i Strid med Sølvgivningen. Jeg maa dog, for at dette ikke skal staa uimodsagt, gøre opmærksom paa, at det er ikke rigtigt. Det andet Stykke af § 4, som vi havde indsat, var ikke i Strid med Sølvgivningen, saa havde Ministeriet ikke foreslaaet det. Muligheden for at foreslaa noget saadant er hjemlet ved Sølvgivningen, og der har foreligget overfor Folketingets Udvalg en Erklæring om dette Spørgsmaal fra saa kendte Folk som Højesteretsdommer Tybjerg og Professor Sindballe, der begge har beskæftiget sig indgaaende med Sølvgivningen som Medlemmer af Sølvgivkommissionen. De har afgivet Erklæring om Lovmedholdeligheden af Bestemmelsen i § 4, som de hverken i Henseende til dansk Lovgivning eller i Forholdet til Udlandet havde nogen Betænkelighed ved. Noget andet er, at jeg af rent praktiske Grunde, for at opnaa den Enighed og Samstemmen mellem Partierne, som var ønskelig, har frafaldet den; men det er ikke, fordi den i mindste Maade var i Strid med Sølvgivningen.

De andre Henstillinger, der er gjort, bl. a. fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, om Muligheden af at omdanne ældre Isbrydere, og hvad der i øvrigt kan være fremsat, skal naturligvis blive taget til Efterretning og undersøgt. Ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) rejste om Bemanningen, skal jeg naturligvis lade undersøge; men jeg tror dog, det er saadan, at vi har en særdeles god Ordning af Bemanningsspørgsmaalet nu, idet vi til over-